

لثالی الحکمة - بنام مقصود عالمیان یا محمد الحمد لله در یومیکه

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی



بنام مقصود عالمیان

یا محمد الحمد لله در یومیکه از انوار وجه منور است و در کتب الهی بیوم معروف بخدمت مظلوم فائزی، و این مقامیست که جمیع ملاً اعلی و اهل فردوس و حظائر قدس طالب آن بوده اند، لعمر الله قلم امکان از ذکر آن عاجز و قاصر است، اَنْ احْفَظَ مَقَامَكَ بِاسْمِ رَبِّكَ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِيرِ، چه که نفوسیکه در حولند باید در جمیع احوال ناظر بامر و اراده الهی باشند، ایشانند نفوسیکه میفرماید لا یَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ، سمع مترصد کلهه اسمع و عین منتظر کلهه مبارکه انظر و لسان مستعد ظهور کلهه انطق، چه که آن نفوس از خود و ما عندهم و اراده و مشیت خود فانی و بما اراده الله ناظر و ناطق و متکلم و قائم، یا محمد اَنْ اشکر الله بما ایدک و قربک و اسمعک و انطقک فی یوم فیهِ اعرض عنه العباد الا من شاء و اراد، اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ، نامه های متعدده که دوستان حق بانجناب ارسال داشتند عبد حاضر لدی المظلوم معروض داشت، انشاء الله کل بنعمت باقیه که در مقامی بکلهه الهی تعبیر شده فائز شوند، این کلهه علیا در صحیفه حمرا از قلم اعلی ثبت شده طوبی لِنَفْسٍ فَازَتْ بِكَلِمَةِ اللَّهِ فِي أَيَّامِهِ، چه که هر نفسی فائز شود بذکر الهی آن ذکر بمثابة سراج امام وجه او در جمیع عوالم ظاهر و باهر و روشن و هویداست، حال ملاحظه کن در عظمت این مقام طوبی للْفَائِزِينَ، جمیع نفوسیکه در نامها مذکور بود بذکر الهی فائز و بکلهه او مفتخر، اِنَّ رَبَّكَ الرَّحْمَنَ هُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ بِقَوْلِهِ كُنْ فَيَكُونُ، مخصوص هر يك لوح اَمع اقدس از سماء مشیت نازل، از حق سائل و آمل شو تا کُل را بحفظ این مقامیکه قلم اعلی بعظمت آن اعتراف نموده موفق نماید، جناب میرزا و جناب سید علیهما ۶۶۹ ذکر حضور نفوس مقدسه مطمئنه را نموده بودند، طوبی لَهُمْ وَلِنَادِيهِمْ وَلِلْمَقَرِّ الَّذِي فَازَ بِهِمْ وَسَمِعَ نِدَائِهِمْ فِي ذِكْرِ اللَّهِ مَحْبُوبِهِمْ وَمَقْصُودِهِمْ، انشاء الله عرف اتحاد لا زال از ایشان متضوع باشد و در لیالی و ایام بحکمت تمام در ارتفاع امر کمال جهد را مبذول دارند، آنچه این ایام وارد شده و ظاهر گشته از قبل از قلم اعلی جاری و نازل، طوبی لِمَنْ عَرَفَ وَكَانَ مِنَ الْمُوقِنِينَ، امروز باید نفوس موقنه قویه بامر مالک بریه کوثر حیوان را بر کل مبذول دارند، ناس غافلند و از بحر دانائی ممنوع و محروم، در اهل فرقان تفکر نمائید که باقوال صحیفه قدما بچه مقدار محتجب و بعید مشاهده شدند، آفتاب یقین مشرق و بحر علم موج مع ذلك باهل ظنون متمسک و بذیل اوهام متشبثند، امروز روزیست که کتب اولین و آخرین بتصدیق این ظهور اعظم معلق و منوط است، جمیع اشیا باو شناخته میشوند و او بنفسه قائم و ظاهر و معروف، طوبی لِعَبْدٍ عَرَفَ وَوَيْلٌ لِّكُلِّ مُنْكَرٍ أَثِمٍ، در جمیع کتب قبل این مقام مخصوص باین ظهور است، اگر ابصار یافت شود و آذان مشاهده گردد



ORIGINAL

تَسْمَعُ وَتَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ بِهِ اللَّهُ وَتَعْتَرِفُ بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ الْقَلَمُ الْأَعْلَى، يَا مُحَمَّدُ أَنْ اعْرِفْ مَا أَلْقَيْنَاكَ فَضْلًا مِنْ لَدُنَّا ثُمَّ اشْكُرْ رَبَّكَ
النَّاطِقَ الْبَصِيرَ، إِنَّا نُكَبِّرُ مِنْ هَذَا الْمَقَامِ عَلَيْكَ وَعَلَى الَّذِينَ حَضَرَتْ كُتُبُهُمْ لَدَى الْمَظْلُومِ وَفَازُوا بِالْإِسْتِقَامَةِ فِي هَذَا الْأَمْرِ
الْأَعْظَمِ الْأَبَدِيِّ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ، يَا أَيُّهَا الطَّائِفُ حَوْلَ السِّجْنِ دُوسْتَانِ الْهَيْرَا بَشَارَتْ دَهَ بِأَنْجَحِهِ نَازِلٌ شَدَهُ تَا كُلِّ بَعْنَايْتِ الْهَى
مَسْرُورِ شُونَدِ وَبِمَا يَنْبَغِي لِأَيَّامِ اللَّهِ قِيَامِ نَمَائِنْدِ، إِنَّ رَبَّكَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ كَيْفَ أَرَادَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، الْبَهَاءُ
عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمْ مِنْ لَدُنْ فَضَالِ كَرِيمِ.